

Sygn. akt VII K 73/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 października 2017 r.

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb. VII Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Mariusz Wieczorek

Protokolant: Anita Cichosz

Przy udziale Prokuratora: xxxxx

po rozpoznaniu w dniu 18 października 2017 roku sprawy:

sprawy **W. S.**, córki K. i K. z d. S., u.(...) w P.,

oskarżonej o to, że:

w dniu 10 stycznia 2017 roku w P. ulica (...) na terenie sklepu (...) woj. (...) dokonała kradzieży w ten sposób, że spod lady zabrała w celu przywłaszczenia portfel skórzany wraz z zawartością pieniędzy w kwocie siedmiuset dziewięćdziesięciu złotych oraz dowodu osobistego na szkodę J. J. a następnie bezpośrednio po dokonanej kradzieży dowód osobisty zniszczyła paląc go w piecu czym działała na szkodę w/w pokrzywdzonej

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk w zb z art. 275 § 1 kk w zw z art. 11 § 2 kk

1. oskarżoną **W. S.** uznaje za winną popełnienia zarzucanego jej czynu wyczerpującego dyspozycję art. 278 § 1 k.k. w zb. z art. 275 § 1 kk w zw z art. 11 § 2 kk i za to na podstawie art. 278 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierza jej karę 3 (trzy) miesiące pozbawienia wolności;
2. na podstawie art. 69§ 1 i 2 kk , art. 70§ 1 kk, art. 73§ 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności oskarżonej warunkowo zawiesza na okres 2 (dwóch) lat, oddając oskarżoną w okresie próby pod dozór kuratora;
3. na podstawie art. 33§ 2 kk wymierza oskarżonej karę grzywny w ilości 50 (pięćdziesiąt) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięć) złotych;
4. na podstawie art. 46§ 1 kk zasądza od oskarżonej **W. S.** na rzecz pokrzywdzonej **J. J.** kwotę 170,00 (sto siedemdziesiąt) złotych tytułem obowiązku naprawienia wyrządzonej szkody;
5. zasądza od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa kwotę 70 (siedemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu poniesionych wydatków oraz kwotę 220,00 (dwieście dwadzieścia) złotych tytułem opłaty.

Sygn. akt *VII K 73/17*

6. Uzasadnienie

(ograniczenie uzasadnienia na zasadzie art. 423 § 1a kpk)

W. S. stanęła pod zarzutem popełnienia czynu polegającego na tym, że:

w dniu 10 stycznia 2017 roku w P. ulica (...) na terenie sklepu (...) woj. (...) dokonała kradzieży w ten sposób, że spod lady zabrała w celu przywłaszczenia portfel skórzany wraz z zawartością pieniędzy w kwocie siedmiuset

dziewięćdziesięciu złotych oraz dowodu osobistego na szkodę J. J. a następnie bezpośrednio po dokonanej kradzieży dowód osobisty zniszczyła paląc go w piecu czym działała na szkodę w/w pokrzywdzonej,

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk w zb z art. 275 § 1 kk w zw z art. 11 § 2 kk

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Zgromadzony materiał dowodowy daje podstawy do oceny, iż oskarżona dopuściła się popełnienia tego czynu.

W sprawie nie zachodzą żadne okoliczności wyłączające bezprawność czynu oskarżonej, albo jego winę. W momencie podejmowania czynu zarzucanego oskarżonej działania przestępnego była ona osobą dojrzałą i w pełni poczytalną. Oskarżona jest zdolna do rozpoznania bezprawności swojego czynu, znajduje się w sytuacji, która nie wyklucza możliwości dania posłuchu normie prawnej. Znajdowała się ona w normalnej sytuacji motywacyjnej, zatem można było od niej wymagać zachowań zgodnych z prawem, a nie zachowań realizujących znamiona przestępstwa.

W toku postępowania przygotowawczego oskarżona złożyła wniosek w trybie art.335 kpk o skazanie jej bez przeprowadzenia rozprawy i wymierzenie jej kary 6 m-cy pozbawienia wolności i z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 2 lat, orzeczenie grzywny w ilości 50 stawek dziennych po 10 złotych każda. Nadto zobowiązanie ją do przeproszenia pokrzywdzonej, orzeczenie obowiązku naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem i obciążenie kosztami postępowania oraz opłatą.

W dniu 14.06.2017r. Sąd nie uwzględnił w/w wniosku wobec niewłaściwego wymiaru kary zaproponowanej oskarżonej za zarzucane jej przestępstwo (k.64).

W dniu 30.06.2017r. Sąd wydał wyrok nakazowy jedynie na karę grzywny w ilości 50 stawek dziennych po 10 złotych każda, od którego sprzeciw co do kary złożył oskarżyciel publiczny (k.65, 69).

Po przeprowadzeniu rozprawy Sąd uznał, iż na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego okoliczności popełnienia występku zarzucanego oskarżonej nie budzą wątpliwości. Dlatego wymiar kary zawarty w wyroku stanowił odzwierciedlenie w/w materiału aktowego. Sąd uznał, że zarówno kara 3 m-cy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 2 lat oraz kara grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych po 10 złotych każda orzeczona wobec oskarżonej są adekwatne do stopnia zawinienia oskarżonej, okoliczności popełnienia i stopnia społecznej szkodliwości czynu. Kary w tej wysokościach spełniają zamierzone cele kary w zakresie jej ogólnospołecznego oddziaływania, a jednocześnie uzmysłowi oskarżonej naganność jego postępowania oraz nieuchronność odpowiedzialności karnej za czyny przestępne. Ustalając wysokość jednej stawki dziennej grzywny Sąd kierował się tym, by wysokość grzywny nie wpłynęła w sposób znaczący na pogorszenie się sytuacji oskarżonej i jej rodziny a jednocześnie spełniła swoją rolę dotkliwości i dokuczliwości. Z uwagi na postawę oskarżonej Sądu uznał za konieczne poddanie jej w okresie próby pod dozór kuratora sądowego.

Nadto orzeczono od oskarżonej naprawienie wyrządzonej szkody na rzecz pokrzywdzonej, ale jedynie w części co do kwoty 170 złotych, gdyż pozostałą kwotę pieniędzy pokrzywdzona odzyskała (620 zł).

W przedmiotowej sprawie Sąd nie nałożył na oskarżoną- obowiązku probacyjnego z art.72 § 1 pkt. 1 kk tj. przeproszenia pokrzywdzonej bądź np. informowania sądu o przebiegu okresu próby obligatoryjnego przy warunkowym zawieszaniu wykonania kary pozbawienia wolności, co jest omyłką sądu.

O kosztach sądowych Sąd orzekł w oparciu o art. 627 kpk. uznając, że oskarżony jako osoba uzyskująca stały miesięczny dochód, jest w stanie uiścić je w całości. Na koszty procesu złożyły się:

- wydatki w postaci ryczałtu za doręczenie wezwań i innych pism w wysokości 40 złotych / 2 (§ 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym - Dz. U. Nr 108, poz. 1026),

- opłata za wydanie informacji o osobie z Krajowego Rejestru Karnego w wysokości 30 złotych (§ 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 20 listopada 2000 r. w sprawie określenia wysokości opłaty za wydanie informacji o osobie z Krajowego Rejestru Karnego - Dz. U. z dnia 7 grudnia 2000 r. Nr 107 poz. 1141),
- opłata w kwocie 220 złotych ustalona na podstawie art.2 ust. 2 i art. 3 ust.1 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. 1983 r. Nr 49, poz. 223 z późn. zm).